

ملوانی که با اسفناج فرهنگ‌سازی کرد!

۲۷ دی‌ماه تولد یکی از خاطره‌انگیزترین شخصیت‌های کارتون‌های است که در برهه‌ای توانست آمار مصرف اسفناج در دنیا را تغییر دهد.

۲۷ دی‌ماه تولد یکی از خاطره‌انگیزترین شخصیت‌های کارتون‌های است که در برهه‌ای توانست آمار مصرف اسفناج در دنیا را تغییر دهد.

محله مهر: ظاهر زیبایی نداشت، اما جای خودش را در دل خیلی از ما دهه شصتی و هفتادی‌ها باز کرده بود! با آن جثه ریزه میزه و هیکل قناسش کابوس دوست داشتنی ما بود. کارتونش که شروع می شد، صدای خش گرفته اش می آمد و ما جلوی تصویر تلویزیون میخکوب می شدیم تا تلاش هایش برای پیروز شدن و جلوگیری از خرابکاری‌های دیگران را ببینیم. «ملوان زبل» دوران کودکی مان را می گویم، قیافه عبوس همیشه پیپ به دهانش، با آن بازوهای بیش از اندازه بزرگی که طرح خالکوبی لنگری را داشتند، در حافظه تاریخی خیلی از ما با «اسفناج» این سبزی تقریباً بدمزه گره خورده است!

روایت تکراری خیلی از ما این است که در کودکی به خاطر همین آقای ملوان زبل و قوطی اسفناجش که او را قدرتمند و پُر زور می کرد و می توانست از پس کارهای خارق العاده بربیاید، به خوردمان «اسفناج» پخته می دادند! یک خوراکی با اطمینان بدمزه که شخصا از آن فراری بوده و هستم!

امروز ۲۷ دی‌ماه (۱۷ ژانویه ۱۹۲۹) روز تولد این کاراکتر کارتون‌های است. ملوان زبل امروز ۸۹ ساله می شود. **ملوان زبل از کجا آمده بود؟** «ملوان زبل» با نام اصلی پاپای از محصولات شرکت انیمیشن کینگ فیچرز بود. پاپای آن روزها در کتاب‌های کمیک بود و داستان هایش را روایت می کرد. کتابچه‌های مصور روزانه «تیمبل تیت» محل تولد این کاراکتر بود و داستان‌های او تا جایی جذابیت داشت که ۱۰ سال بعد «پاپای» به یکی از شخصیت‌های معروف و دوست داشتنی در دهه ۳۰ بدل شده بود. در سال ۱۹۳۳ ماکس فلیشر او را به تلویزیون برد و انیمیشن‌های کوتاهی را از ماجراهای آن‌ها حاضر کرد. محبوبیت «پاپای» به حدی شده بود که استودیو پارامونت به کمک فلیشر آمد و تا سال ۱۹۵۷ قسمت‌های متعددی از این انیمیشن را تولید کردند.

طی همه این سال‌ها «پاپای» در کتاب‌های مصور، برنامه‌های تلویزیونی، بازی‌های ویدئویی و هزاران آگهی و محصولات دیگر دیده شد و در نهایت هم سال ۱۹۸۰ فیلم سینمایی او ساخته شد که رابین ویلیامز بازیگر نقش پاپای بود.

«ملوان زبل» در سال ۲۰۰۲ رتبه بیستم ۵۰ شخصیت برتر شخصیت‌های کارتون‌های در تمام دوران‌ها را بدست آورد.

اسفناج، این سبزی بدمزه! احتمال اینکه پخش کتاب و کارتون‌های ملوان زبل روی فروش اسفناج تاثیر داشته، خیلی عجیب نیست و حتی می گویند این کارتون باعث افزایش یک سوم مصرف اسفناج در آمریکا شده است. با این حال نکته‌ای که با اطمینان می توانیم بگوییم این است که زمان پخش کارتون آن در ایران، خیلی از پدر و مادرهای ما با یک ظرف اسفناج پخته شده کنارمان می نشستند و منتظر می ماندند تا ملوان زبل دستش را به جیبش ببرد، ظرف اسفناج را در دهانش خالی کند و نیروی خارق العاده اش را بدست بیاورد تا به همین بهانه قاشق قاشق اسفناج را به خوردمان بدهند! اما ماجرای اسفناج واقعا چه بود؟

می گویند این سبزی پر از آهن است و آهن هم احتمالا آدم را قوی و پر زور می کند، اما سال‌ها بعد محققان اعلام کردند که این تصور ناشی از یک اشتباه بوده است! در سال ۱۸۷۰ اریک فون وولف، شیمیدان آلمانی در مورد میزان آهن اسفناج و سبزیجات دیگر تحقیق می کرد. او در زمان رونوشت نتایج خود در دفترچه جدیدش، یک نقطه اعشار را جا انداخته و میزان آهن درون اسفناج را ۱۰ برابر بیشتر از مقدار واقعی آن ثبت کرد. در حالی که طبق یافته‌های فون وولف، تنها ۳.۵ میلی گرم آهن در ۱۰۰ گرم اسفناج وجود داشته، نه ۳۵ میلی گرم. این اتفاق باعث می شود که خیلی‌ها تصور کنند میزان بالا بودن مقدار آهن در اسفناج به قوی‌تر شدن بدن کمک می کند.

سازندگان کارتون ملوان زبل هم با استفاده از این واقعیت که اسفناج آهن زیادی داشته، از آن برای افزایش قدرت این شخصیت کارتون‌های استفاده کردند.